

Knjiga proroka Daniela - broj sedamdeset devet

Razotkrivanje pobune iz 1888.: pouke iz drugog naraštaja laodicejskog adventizma

Jeff Pippenger

2024-02-12

Drugi naraštaj laodicejskog adventizma pojavio se 1888. godine, a taj je naraštaj simbolički prikazan u osmom poglavlju Ezekielu, kao druga gadost, koja je predstavljena „odajama njegovih slika“.

Tako uđoh i vidjeh; i gle, svakovrsni gmizavci i gadne zvijeri, i svi idoli doma Izraelova, bijahu oslikani po zidu unaokolo. A pred njima stajahu sedamdeset muševa od starješina doma Izraelova, i usred njih stajaše Jaazania, sin Šafanov, svaki sa svojom kadionicom u ruci; i gust oblak kada uzdizao se gore. Tada mi reče: Sine čovječji, jesi li vidio što starješine doma Izraelova čine u tami, svaki u odajama svojih likova? Jer govore: Gospod nas ne vidi; Gospod je ostavio zemlju. Ezekiel 8:10–12.

Odaje slika predstavljaju opake tajne u srcima onih koji su prikazani kao starješine, te su upravo tu opakost unijeli ne samo u odaje svojih umova, nego i u odaje Božjega svetišta.

Ne jedi kruha onoga koji ima zlo oko, niti žudi za njegovim slasnim jelima. Jer kakav je u srcu svojim mislima, takav je i on: „Jedi i pij“, govori ti, ali srce njegovo nije s tobom. Izreke 23,6. 7.

Opačina odaja slikâ zapisana je i na zidovima hrama i na zidovima umova starih ljudi. Tajne odaje slikâ druge gadosti iz osmog poglavlja Ezekielu predstavljaju drugi naraštaj laodicejskog adventizma, a od četiri gadosti druga gadost uzima više vremena kako bi naglasila korporativnu pobunu, premda su sve četiri gadosti prikazane kao djela ljudi koji su trebali biti čuvari naroda.

„Znak izbavljenja stavljen je na one koji ‘uzdišu i plaču zbog svih gadosti što se čine’. Sada anđeo smrti izlazi, prikazan u Ezekielovu viđenju ljudima s oružjem za klanje, kojima je dana zapovijed: ‘Pobijte do istrebljenja stare i mlade, i djevojke, i nejačad, i žene; ali ne približujte se nijednomu na kome je znak; i počnite od Mojega Svetišta.’ Prorok kaže: ‘I počese od staraca koji bijahu pred Domom.’ Ezekiel 9,1–6. Djelo uništenja započinje među onima koji su tvrdili da su duhovni čuvari naroda. Lažni stražari prvi padaju. Nema nikoga da sažali ili poštedi. Muževi, žene, djevojke i nejačad zajedno ginu.” Velika borba, 656.

Pobuna koja označuje dolazak drugoga naraštaja posebno je povezana s vodstvom laodicejskog adventizma, kako se ispunilo na zasjedanju Generalne konferencije u Minneapolisu 1888. godine. Ona je predstavljena izrazom „starješine doma Izraelova“, a također i „sedamdeset ljudi“. Sedamdeset je starješina bilo povezano s Mojsijevim djelom, a Isusovu drugu skupinu učenika činilo je sedamdeset ljudi. „Sedamdeset“ predstavlja vodstvo, kao što to čine i „starješine“. Druga gadost stavlja dodatni naglasak na vodstvo, te time naglašava da je ta gadost povezana s korporativnom pobunom vodstva.

Usred sedamdesetorice drevnih ljudi stajao je „Jaazanija, sin Šafanov“. Ime „Jaazanija“ znači „Bog je čuo“, i on predstavlja vodstvo koje se pobunilo upravo u vrijeme kada je Bog govorio; jer je čuo Boga, ali je odbio poslušati, budući da je tvrdio kako je Bog napustio svoj narod i da Bog ne vidi što se događa u tajnim odajama. Jaazanija je bio „sin Šafanov“, a ime „Šafan“ znači „sakriti“. Okolnost drugoga naraštaja predstavlja pobunu vodstva koje se pobunilo upravo u vrijeme kada je Bog govorio, te su vjerovali da Bog ne vidi niti mari za njihove postupke.

Sestra White zabilježila je da joj je bilo pokazano razgovore vodstva laodicejskog adventizma tijekom Generalne konferencije 1888. godine. Na Generalnoj konferenciji 1888. godine Bog je sestri White pokazao sastanke vođa koje su imali među sobom kad su mislili da ih Bog ne sluša. Ondje su, u tajnosti svojih odaja, zlo govorili protiv sestre White, njezina sina te starješina Jonesa i Waggonera. Vjerovali su da mogu govoriti slobodno, jer ih Bog nije mogao vidjeti u njihovim privatnim odajama, ali je Bog upravo te razgovore pokazao proročici. Bili su na zajedničkom sastanku i, prema nadahnuću, slušali su poruku kasne kiše, ali su odbili slušati.

Što je to proizvelo vodstvo koje je 1888. očitovalo tako otvorenu pobunu da ju je sestra White usporedila s pobunom Koreja, Datana i Abirama?

„Kad budeš prosvijetljen Svetim Duhom, vidjet ćeš svu onu opačinu u Minneapolisu onakvom kakva jest, onako kako je Bog promatra. Ako te više nikada ne vidim na ovome svijetu, budi siguran da ti opraštam tugu i nevolju i teret duše koji si bez ikakva razloga svalio na me. Ali radi svoje duše, radi Onoga koji je umro za tebe, želim da uvidiš i priznaš svoje zablude. Ti si se doista udružio s onima koji su se opirali Duhu Božjemu. Imao si sve dokaze koji su ti bili potrebni da je Gospodin djelovao preko braće Jonesa i Waggonera; ali nisi primio svjetlo; i nakon osjećaja kojima si se predao, riječi koje su bile izgovorene protiv istine, nisi bio spreman priznati da si učinio zlo, da su ti ljudi imali poruku od Boga i da si obezvrijedio i poruku i glasnike.“

“Nikada prije nisam među našim narodom vidjela tako čvrstu samodopadnost i takvu nespремnost da se prihvati i prizna svjetlo kakva se očitovala u Minneapolisu. Pokazano mi je da nitko iz te skupine koji je gajio duh očitovan na tom sastanku više neće imati jasno svjetlo da razazna dragocjenost istine poslanoj im s neba dok ne ponizi svoju oholost i ne prizna da njime nije upravljao Duh Božji, nego da su mu um i srce bili ispunjeni predrasudama. Gospodin im se želio približiti, blagosloviti ih i izliječiti ih od njihova otpada, ali oni nisu htjeli poslušati. Njima je upravljao isti duh koji je nadahnuo Koraha, Datana i Abirama. Ti su ljudi u Izraelu bili odlučni oduprijeti se svakom dokazu koji bi pokazao da su u krivu, i ustrajali su, sve dalje i dalje, na svojem putu nezadovoljstva, dok mnogi nisu bili odvučeni da im se pridruže.”

„Tko su bili ti? Ne slabi, ne neuki, ne neprosvijetljeni. U toj pobuni bilo je dvjesto pedeset knezova, glasovitih u zajednici, ljudi na glasu. Kakvo je bilo njihovo svjedočanstvo? ‘Sva je zajednica sveta, svaki od njih, i Gospod je među njima; zašto se onda uzvisujete nad zajednicom Gospodnjom?’ [Brojevi 16:3]. Kad su Korah i njegovi drugovi poginuli pod Božjim sudom, narod koji su oni zaveli nije u tome čudu prepoznao ruku Gospodnju. Sljedećega jutra sva je zajednica optužila Mojsija i Arona: ‘Vi ste pobili narod Gospodnji’

[Redak 41], i pomor se obrušio na zajednicu te je poginulo više od četrnaest tisuća.“

„Kad sam naumila napustiti Minneapolis, anđeo Gospodnji stade kraj mene i reče: ‘Ne tako; Bog ima djelo za tebe da ga obaviš na ovome mjestu. Narod ponavlja pobunu Koraha, Datana i Abirama. Postavila sam te na tvoje pravo mjesto, koje oni koji nisu u svjetlu neće priznati; neće poslušati tvoje svjedočanstvo; ali ja ću biti s tobom; moja će te milost i sila podupirati. Ne preziru oni tebe, nego glasnike i poruku koju šaljem svome narodu. Pokazali su prijezir prema riječi Gospodnjoj. Sotona im je zaslijepio oči i izopačio sud; i ako se svaka duša ne pokaje za taj svoj grijeh, tu neposvećenu neovisnost koja vrijeđa Duha Božjega, hodat će u tami. Uklonit ću svijećnjak s njegova mjesta ako se ne pokaju i ne obrate da ih izliječim. Zamračili su svoj duhovni vid. Nisu htjeli da Bog očituje svojega Duha i svoju silu; jer imaju duh poruge i gađenja prema mojoj riječi. Lakoumnost, lakrdijanje, podsmijevanje i šala svakodnevno se prakticiraju. Nisu usmjerili svoja srca da me traže. Hode u iskri svojega vlastitog ognja, i ako se ne pokaju, leći će u žalosti. Ovako govori Gospod: Stoj na svome mjestu dužnosti; jer ja sam s tobom i neću te ostaviti niti te zapustiti.’ Ove riječi od Boga nisam se usudila zanemariti.“

„Svjetlost je sjala u Battle Creeku u jasnim, blistavim zrakama; ali tko je od onih koji su djelovali na sastanku u Minneapolisu došao k svjetlosti i primio bogata blaga istine koja im je Gospodin poslao s neba? Tko je držao korak za korakom s Vođom, Isusom Kristom? Tko je potpuno priznao svoju pogrešnu revnost, svoju sljepoću, svoje ljubomore i zle sumnjičavosti, svoje prkošenje istini? Nitko; i zbog svojega dugotrajnog zanemarivanja da priznaju svjetlost, ona ih je ostavila daleko iza sebe; oni nisu rasli u milosti i u spoznaji Krista Isusa, Gospodina našega. Propustili su primiti potrebnu milost koju su mogli imati i koja bi ih učinila snažnim ljudima u vjerskom iskustvu.“

Stajalište zauzeto u Minneapolisu bilo je, po svemu sudeći, nesavladiva zapreka koja ih je u velikoj mjeri zatvorila među sumnjičavce, ispitivače, među odbacivatelje istine i sile Božje. Kad nastupi druga kriza, oni koji su tako dugo odolijevali dokazima nagomilanim na dokazima ponovno će biti iskušani upravo u onim točkama u kojima su tako očito podbacili, i bit će im teško primiti ono što je od Boga, a odbiti ono što je od sila tame. Stoga je njihov jedini sigurni put hoditi u poniznosti, ravnajući staze svojim nogama, da hromi ne bude odvratjen s puta. Sve ovisi o tome s kime se družimo: je li to s ljudima koji hode s Bogom te Ga vjeruju i u Njega se uzdaju, ili s ljudima koji slijede vlastitu umišljenu mudrost, hodeći u iskrištima što su ih sami zapalili.

Vrijeme, briga i trud potrebni da bi se suzbio utjecaj onih koji su djelovali protiv istine bili su strašan gubitak; jer bismo po duhovnom znanju mogli biti godinama ispred; i mnoge, mnoge duše mogle su biti pridodane crkvi da su oni koji su trebali hoditi u svjetlu nastavili upoznavati Gospodina, kako bi znali da je Njegov izlazak pripravan kao zora. Ali kad se toliko truda mora ulagati upravo u crkvi da bi se suzbio utjecaj radnika koji su stajali kao granitni zid protiv istine koju Bog šalje svome narodu, svijet ostaje u razmjernoj tami.

„Bog je namjeravao da stražari ustanu i da ujedinjenim glasovima pošalju odlučnu poruku, dajući trubi jasan glas, kako bi sav narod mogao svi pohrliti na svoje mjesto dužnosti i odigrati svoju ulogu u velikom djelu. Tada bi snažno, jasno svjetlo onog drugog anđela koji silazi s neba s velikom silom ispunilo zemlju svojom slavom. Godinama zaostajemo; i oni koji su

stajali u sljepoći i priječili napredovanje upravo one poruke za koju je Bog namjeravao da pođe sa sastanka u Minneapolisu kao svjetiljka koja gori, trebaju poniziti svoja srca pred Bogom te vidjeti i razumjeti kako je djelo bilo ometano njihovom sljepoćom uma i tvrdoćom srca.”

Manuscript Releases, svezak 14, 107–111.

Što je to proizvelo vodstvo koje je 1888. očitovalo tako otvorenu pobunu, da ju je sestra White usporedila s pobunom Koraha, Datana i Abirama? Odgovor se bez sumnje nalazi u pobuni iz 1863., koja je pripremila put za ono za što je Ezekielu bilo rečeno da će biti još veće gadosti. Odbacivanje „sedam vremena” iz Levitskog zakonika dvadeset šest i uvođenje krivotvorene karte proizvelo bi nužnost da se podupire krivotvorina iz 1863. Tako bi Miller gledao kako se njegovi dragulji raspršuju i bivaju prekriveni smećem te krivotvorenim draguljima i novčićima. Svjetovna izreka kaže: „povijest pišu pobjednici.”

Premda zapravo nisu pobjednici, oni koji predvode laodicejsku adventističku crkvu uložili su vrijeme i trud kako bi konstruirali povijesni narativ koji podupire sve veću pobunu kroz četiri naraštaja, nastojeći tu pobunu prikazati u svjetlu koje je veoma daleko od stvarne povijesti zabilježene od nebeskih anđela. Revizija povijesti obilježje je isusovaca Katoličke crkve, a povijesni revizionizam bio je stalna praksa laodicejskih adventističkih povjesničara. Ono što ovih dana laodicejski adventistički „povjesničari” pišu o zasjedanju Generalne konferencije u Minneapolisu klasičan je primjer povijesnog revizionizma.

Možda se nekolicina pobunjenika s te konferencije naposljetku pokajala, ali iznimka od pravila ne pobija pravilo. Sestri White bilo je zapovjedbano da ostane i zabilježi taj skup, jer se ponavljala pobuna Koraha, Datana i Abirama. Da adventistički povjesničari oblikuju svjedočanstvo oko pitanja je li poruka o opravdanju vjerom bila shvaćena ili nije bila shvaćena, odbačena ili nije bila odbačena, ili pak poslije prihvaćena, znači izbjegavati nadahnuto svjedočanstvo o pobuni koja je bila unaprijed prikazana Korahom, Datanom i Abiramom.

Kojega od te trojice pobunjenika Mojsijev zapis prikazuje kao onoga koji se poslije pokajao i bio ponovno prihvaćen u vodstvo s Mojsijem?

„Korah, vodeći duh u ovom pokretu, bio je levit, iz Kohatove obitelji, i Mojsijev rođak; bio je čovjek sposobnosti i utjecaja. Premda je bio određen za službu u Svetišću, postao je nezadovoljan svojim položajem i težio je dostojanstvu svećenstva. Dodjela svećeničke službe Aronu i njegovu domu, koja je prije pripadala prvorodnom sinu svake obitelji, izazvala je ljubomoru i nezadovoljstvo, te se Korah neko vrijeme potajno protivio vlasti Mojsija i Arona, premda se nije usudio na bilo kakav otvoreni čin pobune. Naposljetku je smislio smion naum da sruši i građansku i vjersku vlast. Nije propustio pronaći istomišljenike. Blizu šatora Koraha i Kohatovaca, na južnoj strani Svetišća, nalazio se tabor Rubenova plemena, a šatori Datana i Abirama, dvojice knezova toga plemena, bili su blizu Korahovu. Ti su se knezovi spremno pridružili njegovim častohlepnima planovima. Budući da su bili potomci Jakovljeva najstarijeg sina, tvrdili su da građanska vlast pripada njima, te su odlučili s Korahom podijeliti časti svećenstva.“

Stanje osjećaja među narodom pogodovalo je Korahovim namjerama. U gorčini svojega razočaranja vratile su se njihove prijašnje sumnje, ljubomora i mržnja te su njihove pritužbe ponovno bile usmjerene protiv njihova strpljivog vođe. Izraelci su neprestano gubili iz vida činjenicu da su bili pod božanskim vodstvom. Zaboravili su da je Anđeo Saveza bio njihov nevidljivi vođa, da je, zaklonjena stupom od oblaka, Kristova prisutnost išla pred njima i da je od Njega Mojsije primao sve svoje upute.

„Nisu se bili voljni podvrgnuti strašnoj presudi da svi moraju umrijeti u pustinji, te su stoga bili spremni prihvatiti svaki izgovor kako bi povjerovali da ih ne vodi Bog, nego Mojsije, i da je on izrekao njihovu osudu. Ni najbolji naponi najkrotkijega čovjeka na zemlji nisu mogli obuzdati neposlušnost ovoga naroda; i premda su znakovi Božjega negodovanja zbog njihove prijašnje izopačenosti još uvijek stajali pred njima u njihovim razbijenim redovima i smanjenom broju, nisu primili pouku k srcu. Opet su bili svladani kušnjom.“ Patrijarsi i proroci, 395, 396.

Laodicejski adventizam započeo je 1856., a 1863. postao je pravno registrirana laodicejska adventistička crkva. Kao što je prethodno razmotreno u ranijim člancima, ne postoji nijedno nadahnuto svjedočanstvo da će Laodiceja ikada biti spašena. Ona ne može biti spašena osim ako se ne pokaje zbog svojega stanja i ne prihvati iskustvo predstavljeno Filadelfijom. Laodiceja je narod nad kojim se vrši sud tako što biva izbljuvan iz usta Gospodnjih. Kao laodicejsku crkvu, nadahnuće pokazuje da je crkvi bilo određeno da luta pustinjom kao što je to učinio drevni Izrael.

Koji je od buntovnika drevnoga Izraela četrdeset godina lutao pustinjom i zatim ušao u Obećanu zemlju? Ni jedna jedina duša, a njihovo je lutanje predožnačivalo lutanje suvremenoga Izraela.

Pobuna Koraha, Datana i Abirama (koja je predočavala pobunu iz 1888.) temeljila se na njihovoj nespremnosti da prihvate presudu nad narodom kojom im je bilo određeno da četrdeset godina lutaju pustinjom. Pobuna iz 1888. temeljila se na odbacivanju objave od strane vodstva, koja ih je označila kao Laodiceju i odredila im da zbog svoje neposlušnosti još mnogo godina lutaju pustinjom.

„Poruka koju su nam dali A. T. Jones i E. J. Waggoner poruka je Božja laodicejskoj crkvi, i jao svakomu tko ispovijeda da vjeruje istini, a ipak ne odražava drugima zrake koje je Bog dao.“
The 1888 Materials, 1053.

Stari ljudi, koji su 1888. trebali biti čuvari naroda, vjerovali su da su „bogat i obogaćeni dobrima“. U sljedećem ćemo članku razmotriti što je proizvelo to stanje uoči 1888. godine.

„Duša mi je silno ožalošćena kad vidim kako brzo neki koji su imali svjetlo i istinu prihvaćaju Sotonine prijevare i bivaju očarani lažnom svetošću. Kad se ljudi odvrte od međaša koje je Gospod uspostavio da bismo razumjeli svoj položaj kako je označen u proročanstvu, idu ne znajući kamo.“

„Postavljam pitanje može li se istinska pobuna ikada izliječiti. Proučite u Patrijarsima i prorocima pobunu Koreja, Datana i Abirama. Ta se pobuna proširila, obuhvativši više od dvojice ljudi. Predvodilo ju je dvjesto pedeset knezova zbora, ljudi na glasu. Nazovite pobunu njezinim pravim imenom, a otpadništvo njegovim pravim imenom, a zatim razmotrite da je iskustvo drevnoga Božjeg naroda sa svim svojim nepoželjnim obilježjima bilo vjerno

zabilježeno kako bi ušlo u povijest. Pismo izjavljuje: 'To ... je napisano nama za opomenu, kojima su krajevi svijeta došli.' A ako su muškarci i žene koji imaju spoznaju istine toliko odvojeni od svojega Velikog Vođe da će velikoga vođu otpadništva uzeti i nazvati ga Kristom, našom pravednošću, to je stoga što nisu duboko sišli u rudnike istine. Oni nisu sposobni razlikovati dragocjenu rudu od bezvrijedne tvari.“

„Pročitajte opomene koje su tako obilno dane u Božjoj riječi u pogledu lažnih proroka koji će doći sa svojim herezama i, ako je moguće, zavesti i same izabranike. Uz ta upozorenja, zašto Crkva ne razlikuje lažno od pravoga? Oni koji su na bilo koji način bili tako zavedeni trebaju se poniziti pred Bogom i iskreno pokajati, jer su se tako lako dali zavesti. Nisu razlikovali glas pravoga Pastira od glasa tuđinca. Neka svi takvi preispitaju ovo poglavlje svojega iskustva.“

„Više od pola stoljeća Bog daje svome narodu svjetlo kroz svjedočanstva svojega Duha. Nakon svega ovoga vremena, preostaje li nekolicini ljudi i njihovim ženama da razuvjere cijelu crkvu vjernika, proglašavajući gospođu White varalicom i zavodnicom? 'Po njihovim ćete ih plodovima prepoznati.'“

„Oni koji mogu zanemariti sve dokaze koje im je Bog dao i taj blagoslov pretvoriti u prokletstvo, trebali bi drhtati za sigurnost vlastitih duša. Njihov će svijećnjak biti uklonjen sa svojega mjesta ako se ne pokaju. Gospodin je bio uvrijeđen. Zastava istine, vijesti prvoga, drugoga i trećega anđela, ostavljena je da se vuče po prašini. Ako se stražari ostave da na ovaj način dovode narod u zabludu, Bog će neke duše smatrati odgovornima za nedostatak oštra rasuđivanja da razaberu kakva se hrana daje Njegovu stadu.

„Otpadi su se događali i Gospodin je u prošlosti dopustio da se stvari ove naravi razviju kako bi pokazao koliko će lako Njegov narod biti zaveden kada se oslanja na riječi ljudi umjesto da sam istražuje Pisma, kao što su činili plemeniti Berejci, da vidi je li to tako. I Gospodin je dopustio da se stvari ove vrste dogode kako bi se mogla dati upozorenja da će se takve stvari zbiti.“

„Pobuna i otpadništvo u samom su zraku koji udišemo. Bit ćemo njima pogođeni ako svoje bespomoćne duše vjerom ne objesimo o Krista. Ako se ljudi sada tako lako daju zavesti, kako će opstati kada se Sotona bude predstavljao kao Krist i činio čuda? Tko tada neće ostati nepokoleban pred njegovim lažnim prikazivanjima — ispovijedajući se kao Krist, a zapravo bude samo Sotona koji preuzima Kristovu osobu i naizgled čini Kristova djela? Što će Božji narod zadržati da ne preda svoju odanost lažnim kristima? 'Ne idite za njima.'“

„Nauci se moraju jasno razumjeti. Ljudi prihvaćeni da propovijedaju istinu moraju biti učvršćeni; tada će njihova lađa odoljeti oluji i vihoru, jer ih sidro čvrsto drži. Prijevaru će se umnožavati, i pobunu trebamo nazvati njezinim pravim imenom. Trebamo stajati sa svom bojnomo opremom na sebi. U ovom sukobu ne susrećemo se samo s ljudima, nego s poglavarstvima i vlastima. Ne borimo se protiv tijela i krvi. Neka se Efežanima 6:10–18 čita pažljivo i dojmljivo u našim crkvama.” Notebook Leaflets, 57, 58.